

شهر رمضان الذی انزل فیہ القرآن

خط مقدم

واحد فرهنگی، اجتماعی پردیس علامه طباطبایی لرستان خط مقدم / سال ششم / اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

پیامبر صلی الله علیه و آله
(رمضان) ما است که
ابتدایش رحمت است
و میانه اش مغفرت
و پایانش اجابت (دعا) و
آزادی از آتش جهنم
اکافی

یادداشت:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
آیه ۱۸۵ سوره بقره

به نام خدای رمضان ...
خداوند شنوای صدای دل‌های گرسنه ولی شفاف
و پر نور
به نام خدای سحرهای سرد ولی پر از گرمای
سفره های مهر و رحمت ...

عرض سلام و ادب و احترام خدمت شما مردم
عزیز سرزمینم، ایران! که منت بر سر ما نهاده و
افتخار خواندن این سری از نشریه خط مقدم را
به ما می دهد؛ و یک خسته نباشید و خدقوت
جانانه به حافظان سلامت که این روزها در خط
مقدم مبارزه با ویروس کرونا مانند رزمندگان
هشت سال دفاع مقدس، مخلصانه و جان برکف
به جهاد فی سبیل الله پرداخته و از هیچ تلاشی در
راه نجات جان هم میهنانشان مضایقه نکرده اند.

عزیزان امیدوارم که حال دلتان خوب خوب
باشد و در این ایام که در حال سپری کردن
موج سهمگین چهارم کرونا هستیم، با ماندن
در خانه و پرهیز از حضور در اجتماعات مسبب
قطع زنجیره انتقال ویروس کرونا و رهایی هر
چه زودتر از شر آن باشیم. بهترینان بیایم قدر
با هم بودنمان را بدانیم و از کنار هم بودن لذت
ببریم چرا که کرونا تلنگری به ما زد که قدر این
همنشینی ها و با هم بودن هایمان را، بیش از
پیش بدانیم...

و در آخر فرا رسیدن ماه میهمانی خدا، ماه نزول
قرآن، ماه پرفیض و برکت رمضان را به شما تبریک
و تهنیت عرض می کنیم و کلامم را با شعری از
حضرت عشق، جناب مولانا، به پایان می رسانم ...
این دهان بستنی دهانی باز شد

تا خورنده لقمه های راز شد
لب فرو بند از طعام و از شراب
سوی خوان آسمانی کن شتاب
گر تو این انبان ز نان خالی کنی
پر ز گوهرهای اجلائی کنی
طفل جان از شیر شیطان باز کن
بعد از آتش با ملک انباز کن
چند خوردی چرب و شیرین از طعام؟
امتحان کن چند روزی در صیام
چند شبها خواب را گشتی اسیر؟
یک شبی بیدار شو دولت بگیر

ارادتمند شما مبین بابایی
سردبیر نشریه خط مقدم

حکایت

مومنی رفت پیش آخوند محله و گفت
دیشب که شب قدر بود همانطور که از
بالای منبر فرموده بودید بیدار ماندم و
نصف شب که شد نماز حاجت خواندم
و هزار بار با اعتقاد کامل و از سر صدق
دست به آسمان برداشتم و گفتم «انا
انزلنا فی لیله القدر». حالا آیا آن جور
که فرمودید خداوند وعده داده، غرقه ای
از غرقه های بهشت نصیبم می شود؟ شیخ
گفت: نه، چون آیه را غلط خوانده ای.

باید گفته باشی «انا انزلناه فی لیله القدر».
مومن فکری کرد و گفت: باشد جای
دوری نمی رود، سال دیگر شب قدر
هزار بار می گویم «ه» «که کسری
دیشب را جبران کنم!»

حکایت

در اواخر دوره قاجار مردم به طبقات
مختلفی از قبیل خان و میرزا و ملا و
سید و رعیت تقسیم می شد ممتاز تر
از همه اعیان یا خان ها بودند که از هر
جهت خود را از رعیت برکنار می گرفتند
و در این امر آنچنان پافشاری داشتند که
گاه ایجاد حکایت مضحکی می کرد.

مثلاً در دهی به نام خوسف - نزدیکی
بیرجند - معمول یکی از خوانین بود که
در نماز به جای سوره قل هو الله سوره
قدر - یعنی انا انزلنا - را بخواند. روزی
فردی عادی فارغ از قید خانی و غافل از

شهر رمضان در زبان مردمان

فرهنگ روزه و رمضان در طول سده
ها آنچنان در قلوب مردمان ایران
ریشه دوانده است که تاب گنجایش
در کلمات را نیاورده و پرخروش به
واقعیت سینه و زبان عوام کوچه و
بازار رخنه کرده است. شیفتگان
حق هم گویی کاس رحیق مختوم
یافته اند که سیری ندارند و هر ساله
مقارن با این ماه مبارک با اشتیاقی
لایدرک و لایوصف، علیکم الصیام را
ادا می کنند.

با این اوصاف این فرهنگ در گذر
روزگاران و حوادث، اصطلاحات
و کنایات و ضرب المثل هایی نغز
را از بطن خود به اجتماع صادر
کرده است که دست کم دو چیز را
می شود از این استنباط کرد: اولاً
وضوح ذکاوت و بلند نظری ایرانیان
در سخنوری اینجا آشکار میشود که
از یک سنت الهی چقدر پند و اندرز
در قالب تمثیلات شیرین میشود
استخراج کرد. و دوماً تقیید مستمر
و لایزال این مردم به سنت الهی
مشهود است. حال دعوت می کنیم به
شنیدن دو حکایت و چند ضرب المثل
که گوشه ای از گردش این سنت در
گفتار و کردار روزمره ی مردم را شاید
خبر دهد.

۱ کتاب کوچه

۲ انقلاب مشروطیت ایران

۳ سعدی

۴ سعدی

۵ سعدی

۶ حافظ

گوشتخواری در تصوف

گوشتخواری در اسلام نه تنها منع نشده است بلکه به لحاظ شرعی تجویز هم شده است. در قرآن در نخستین آیه از سوره ی مائده آمده است که گوشت چهارپایانی که نامشان در قرآن آمده حلال است و در سوره انعام آنچه حرام دانسته شده گوشت مردار و خون و گوشت خوک و چهارپایان و مرغانی است که ذبح شرعی نشده باشند. چون گوشتخواری با رعایت شرایط شرع حلال است از نظر مسلمانان امری طبیعی به شمار می آمده و گوشت ماده اصلی بسیاری از غذاهای آنان بوده است.

با وجود اینکه گفته اند پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بیش از هر چیز به غذاهای گیاهی علاقه داشت، در تشویق به گوشتخواری احادیثی نیز نقل شده است از جمله دو حدیث که نویسندگان صوفی نیز آنها را نقل کرده اند.

یکی از آن دو، گوشت را سید یا مهتر همه ی غذاهای دنیا معرفی کرده است و دیگری آن را مهتر غذاهای اهل دنیا و آخرت. روایت دوم را طبرسی به حضرت امیرالمومنین نسبت داده است. از قول امام جعفر صادق نیز روایت کرده اند که فرمود: قال النبی نحن معاشر الانبیاء قوم لحمیون. با توجه به این حدیث ها کسی نمی تواند منکر شود که گوشتخواری سنت پیامبر بوده است و حتی چنان که گفته اند آن حضرت گوشت گوسفند و مرغ و ترید دوست داشته و می خورده است.

در این باره داستان هایی نیز نقل کرده اند. یکی از این داستان ها که گوشت خواری مقتدای بسیاری از صوفیان، حضرت علی بن ابی طالب، را نیز نشان می دهد این است که گفته اند روزی پیامبر مرغی داشت که می خواست بخورد دعا کرد و گفت: پروردگارا از میان همه بندگان کسی را که بیشتر دوست داری در خوردن این مرغ با من همراهی کند. پس در آن هنگام علی «ع» از راه رسید و با پیامبر همسفره شد. پیغمبر، امت خود را به خوردن گوشت شتر نیز توصیه کرده است. اخبار دیگری نیز از ائمه شیعه علیه السلام درباره خوردن گوشت چهارپایان و مرغان و خواص آنها نقل کرده اند.

بنابر آنچه گفته شد صوفیه نیز به اطاعت از پیشوایان خوردن گوشت را نهی نمی کردند اما غالب آنها ورع اختیار کرده و متحمل ریاضتهایی میشدند که گاه حکایت هایی شنیدنی را موجب میشده است. مثلا عطار داستانی درباره ی رابعه عدویه می آورد که بنابر آن روزی رابعه به کوه رفته بود و نجحیران و آهوان گرد او جمع شده بودند و ناگاه حسن بصری آمد و همه برآمدند. حسن بصری پرسید: چرا از من رسیدی ولی با تو انس داشتند؟ رابعه گفت: علت آن بود که تو از چربی ایشان خورده ای. یا مثلا درباره زاهدی بصری به نام عتبه بن الغلام گفته اند که: خمیر در آفتاب نهاده ی تا خشک شوی و بخوردی و نیختی تا لذت آن نیافتی.

یا نوشته اند که ابو عبدالله مغربی ۳۰ سال چیزی جز سبزی و حبوبات نخورد و جز آب چشمه ننوشید. عطار می نویسد که: این شیخ ۱۲۰ سال عمر کرد و کارهای عجیب می کرد مثلا هر چیزی که دست آدمی بدان رسیده بود نخوردی و بیخ گیاه خوردی و مریدانش هر جا که بیخ گیاه یافتندی پیش او بردندی تا به قدر حاجت به کاربردی. یا قشیری مینویسد: ابوالخیر عسقلانی سالها آرزوی خوردن ماهی در سر داشت تا ماهی حلال برایش آوردند. دست پیش برد تا بردارد تیغ ماهی به انگشتش فرو رفت. دست از خوردن کشید و گفت: یارب با کسی که دست به شهوت حلال دراز کند چنین کنی، آنکه دست به شهوت حرام دراز کند با وی چه کنی؟ و پس از آن گوشت نخورد!

گفته اند که سهل بن عبدالله تستری به مریدانش توصیه می کرد هفته ای فقط یک بار در روزهای جمعه گوشت بخورند و همچنین نقل شده است که وی مدتها برگ درخت می خورد و سه سال از خرده ی کاه تغذیه می کرد. یا اینکه ابن خفیف شیرازی هرشب با ده دانه مویز افطار میکرده است.

اما در میان صوفیه بوده اند دسته هایی که خوردن گوشت را به هیچ وجه مانع رسیدن به مقامات عالیه نمیدانسته اند و یا اینکه لا اقل این پرهیز را در مواقع خاصی مانند؛ دوران ریاضت یا چله نشینی یا روزه داری جایز میدانسته اند و پس از آن منعی قائل نبوده اند.

برای مثال شیخ اشراق، سهروردی، در انتهای حکمه الاشراق خود به خواننده توصیه می کند که پیش از آنکه شروع به خواندن کتاب کند چهل روز ریاضت بکشد و از خوردن گوشت حیوانات پرهیز کند. به همین سان محی الدین ابن عربی نیز در رساله اسرار الخلو و هم در رساله الانوار به سالک توصیه می کند که در طول مدت خلوت نشینی چربی بخورد اما نه چربی حیوانی بلکه نباتی (مانند روغن بادام و کنجد و زیتون) به دلیل آنکه آلودگی چربی حیوانی در شخص موجب تقویت حیوانیت و غلبه بر روحانیت می شود. همانگونه که گفته شد در پاره ای از طریقه ها مانند طریقه کبرویه خوردن گوشت در طول مدت چله نشینی جایز بوده است البته به مقدار اندک. یحیی باخرزی که خود کبروی بود مینویسد: اهل ریاضت باید در ماه دو نوبت گوشت و چربی بخورند و اگر چهار نوبت هم باشد باکی نیست.

ترک گوشتخواری و روی آوردن به گیاهخواری موضوعی است که از صدر اسلام همواره به منزله عملی غیر اسلامی آماج انتقاد و تمسخر واقع شده است. ریشه ی این ریاضت ها را بلا ریب به بوداییان و مانویان و مسیحیان میشود نسبت داد که البته با انزال آیه ی: «یا ایها الذین آمنوا لا تَحْرَمُوا طَبِیَّاتِ ما اَحَلَّ الله لکم» به پیامبر توجیهی برای هیچ مذهب و فرقه و گروهی در کراهت خوردن گوشت قابل قبول نیست.

کامیاب درویشی - منبع: چکیده ای از تحقیقی از استاد گرانسنگ نصرالله پور جوادی

تمثیل پیامبر و زن روزه دار

آورده اند که در عهد رسول الله صلی الله علیه و آله در مدینه زنی بود و دائم روزه داشتی و غیبت کردی.

روزی به خدمت پیامبر آمده، آن حضرت فرمود که: ای زن چرا دائم به گرسنگی به سر می بری و چیزی نمیخوری؟ آن زن گفت: یا رسول الله من روزه می دارم. آن حضرت فرمود که تو روزه نداری، عبث گرسنگی می خوری که زبان خود را از غیبت و فحش نگاه نمی داری.

آن زن به خانه رفت تا سه روز خاموش بود و حرف نزد، از خانه بیرون نیامده و هرزه و بیهوده به زبان نیاورد.

روزی که به خدمت آن حضرت رفت [آن حضرت] فرمود که: امروزه روزه ی تو صحیح است که زبان خود را به بد گفتن و غیبت آلوده نساختی.

بدان که روزه داشتن به طعام و آب نخوردن تنها نیست، بلکه زبان خود را از بد گفتن نگاه باید داشت که: اِنَّ الصَّوْمَ لَیْسَ مِنَ الطَّعَامِ وَ الشَّرَابِ. روزه صحیح آن است که جمیع اعضا و جوارح به خصوص زبان را از هرزه و غیبت نگاه داری و از آن چه تو را منع و نهی کرده اند خود را باز داری.

پس این چنین روزه، تو را سپری باشد فردای قیامت از آتش دوزخ، به مضمون آن که الصَّوْمُ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ.

پس زبان را از غیبت و فحش و بد و هرزه و کینه و حسد پاک گردان تا حق تعالی تو را به نور یقین برساند.

کامیاب درویشی - حکایتی از جامع التمثیل حبله رودی

پیروان زرتشت چگونه روزه می گرفتند؟

در دین مبین اسلام پرهیز از خوردن و آشامیدن از اذان صبح تا اذان مغرب روزه نامیده می شود. یکی از مبطلات روزه در اسلام غیبت است که نشان دهنده این است که روزه فقط پرهیز از گرسنگی و تشنگی نیست و بزرگان این دین گفته اند که روزه زبان بهتر از روزه شکم است. اما در آئین زرتشت پرهیز از خوردن و آشامیدن به این دلیل که باعث سستی و ضعف بدن می شده و همچنین به علت نداشتن فعالیت مفید در طول روز ناپسند بوده است. در آئین زرتشت بیکاری و تن پروری به شدت نهی شده است. افراد بیکار در جامعه از مورد نفرت ترین افراد بوده اند که حتی در خانواده شان هم جایگاهی نداشتند.

در آئین زرتشت، پیروان این آئین در سه بخش معنوی، شنوایی، اندیشه همیشه و در همه حال روزه بودند. به آن معنا که از طریق این سه حس از نیکی دور نشوند و اندیشه و احساس شنوایی شان همیشه سرشار از نیکی باشد. پیروان آئین زرتشت بعد از مرگ نزدیکان به مدت سه شب از پختن و خوردن گوشت حیوانات پرهیز می کردند و همچنین برای پرهیز از افراط در خوردن گوشت حیوانات، روزهای دوم، دوازدهم، چهاردهم و بیست و یکم هر ماه پیروان زرتشت، از خوردن گوشت پرهیز می کردند.

امیرحسین بیات دانشجو دانشگاه فرهنگیان

با سلام و آرزوی سلامتی و توفیق، چند دقیقه ای همراه ما باشید.

سپاس خداوندی را که لطف و رحمت بی حسابش همه جا گسترده و با فرستان پیامبرانش بر مومنین منت نهاد و راه درست زندگی را به آنان آموخت و با پیشوا قرار دادن پیامبر گرامی اسلام و پس از او اهل بیت پاکش، نعمت را بر ما تمام کرد. و بهترین سلام های پروردگار یکتای عالم بر پیامبر گرامی اسلام و اهل بیت ایشان که این پیام نجات بخش را عرضه کرد و در راه آن کوشید.

بخشیده می شود! (البته حق الناس قطعاً جای خود دارد، نیاز به حلالیت گرفتن و... دارد) این فرصت در هیچ زمان دیگری در سال فراهم نیست. به گونه ای عید واقعی انسان شب قدر است اگر قدر بدانند. چون انسان با اندیشه ورزی جایگاه و هدف خود را شناخته، با توبه و تضرع پاک می شود و نیز تقدیر امور او در سال آینده در این شب می شود. پس یک نقطه آغاز برای شروع یک زندگی مطلوب و یک فرصت طلایی و حیاتی است که نباید از دست داد.

شب قدر کدام شب ها است؟

نه در آیات قرآن کریم و نه در روایات معصومین علیهم السلام به طور قطعی و دقیق روشن نشده که کدام شب است. اما بنابر روایات امام معصوم یکی از شب های ۱۹، ۲۱ و ۲۳ ماه مبارک و به احتمال بیشتر شب بیست و سوم است. در میان اهل سنت یکی از روز های فرد ۱۰ روز آخر ماه مبارک رمضان (معمولاً ۲۷) است. شاید حکمت این مشخص نشدن دقیق و قطعی فراهم بودن فرصت بیشتر برای تفکر و راز و نیاز باشد. ایام شهادت مولای متقیان، جان پیامبر صلی الله علیه وآله، حضرت علی علیه السلام در این شب ها، بر فضای معنوی این شب ها افزوده است. مگر علی که بود که در این زمان عزیز به سوی پروردگار پر کشید؟! ان شاء الله که به توفیق الهی، ملت ایران با بهره گیری از این شب های عزیز، از طهارت جسم و جان گرفته تا تفکر و معرفت تا راز و نیاز های عاشقانه ای چون دعای جوشن کبیر تا نماز و تلاوت و تدبیر در قرآن؛ مورد رحمت ویژه الهی قرار گیرد. در دعاها و ایتان ما را فراموش نکنید. حضرت مولوی در شعری که در ارتباط با شب قدر دارد در بیانی نغز می فرماید: مهمان توام ای جان زنهار مخسب امشب، ای جان و دل مهمان زنهار مخسب امشب. بخشود، محسن حسنونند

شب قدر را قدر بدانیم...

اهمیت شب قدر: در اهمیت این شب همین بس که یک سوره قرآن کریم در شان آن نازل شده است و در قسمتی از این سوره آمده است که: «تو چه می دانی که شب قدر چیست!» درک اهمیت این شب با این شناخت محدود و با این محدودیت هایی که انسان در دنیا دارد شاید به طور کامل صورت نپذیرد اما باید در پی آن بود و این شب را عملاً درک کرد.

در این شب بود که پروردگار متعال بر بشر منت نهاد و نزول دفعی قرآن بر قلب پاک پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله صورت گرفت. شب قدر از جهت گوناگون اهمیت بسیار ویژه ای دارد، در این شب است که تقدیر امور سال می شود. این اهمیت ملزوماتی دارد که مهمترین آنها تفکر و افزایش معرفت، تقویت ارتباط با پروردگار یکتا، مناجات و تضرع است که بیشتر به آنها پرداخته خواهد شد.

معرفت و تفکر:

در المراقبات مرحوم میرزا جواد ملکی تبریزی رحمت الله علیه آمده است که در این شب، انسان وقت مناسبی که در آن خواب آلود نباشد و سیر و گرسنه نباشد و موانع دیگری نباشد را برای تفکر در امر معاد و خداشناسی و سرنوشت اختصاص دهد. بنابراین باید برای تفکر وقت مناسبی را جدا کند.

اصلاً اسمش با خودش است، شب قدر! قدر به معنای اندازه و به نوعی ارزش و قیمت است. پس از همه لحاظ باید قدر دانست و توجه کرد. انسان در این شب باید در هستی، هدف هستی، در شناخت جایگاه خود در هستی و در شناخت خود و همچنین در ارتباط با معرفت پروردگار تفکر کند. اگر این کار به طور شایسته انجام گیرد انسان قدر خویش و اهمیت خویش را می شناسد و راه را پیدا می کند. یکی از مهمترین دلایلی که می گویند این شب به نوعی تولد دوباره انسان است، همین چیز هایی بود که گفته شد.

تقویت ارتباط با ذات اقدس باری تعالی:

وقتی انسان در این شب که رحمت ویژه الهی در زمین گسترده است و نیز به دنبال روزه داری در رمضان، روح انسان تصفیه شده است؛ به شایستگی تفکر کند، هرچه بیشتر به حقیقت هستی یعنی پروردگار متعال نزدیک می شود و آنگاه با تضرع و مناجات عارفانه و عاشقانه در درگاه او هرچه بیشتر شایسته و پاک و خدایی می شود.

در روایات هست که اگر گناهان انسان به سنگینی کوه ها و به عدد ستارگان باشد، اگر انسان توبه کند در این شب،

روزه داری، عشق، صعود

در معنی روزه داری: در نوشتاری دیگر، این نقل قول از مرحوم ملا احمد نراقی رحمت الله علیه در ارتباط با روزه داری تقدیم عزیزان شد اما به جهت اهمیت، دوباره تقدیم خوانندگان عزیز می گردد. ایشان در کتاب شریف معراج السعاده اشاره می کند: «روزه داشتن آن است که قوه شهویه مقهور شود و تسلط شیاطین کمتر گردد تا نفس قدسی از درجه حیوانیت ترقی نموده و مشتبه به ملائک گردد و در او آثار تجرد (غیر مادی و غیر محدود بودن) و روحانیت حاصل شود.»

با توجه به آیه ۱۸۳ سوره فرخنده بقره فلسفه اصلی روزه داری، تقویت تقوا و مراقبت و خویشتن داری است. از مهمترین مظاهر تقوا کسب دانایی و آگاه به زمان بودن است. حدیثی عمیق، گران سنگ و بسیار مهم از حضرت امیر را در معنی و اهمیت روزه داری ببینیم: «چه بسیار روزه داری که از روزه اش، جز گرسنگی و تشنگی بهره ای ندارد و چه بسیار شب زنده داری که از شب زنده داری چیزی جز رنج و بی خوابی به دست نیاورد! خوشا خواب زیرکان و افطارشان!» و همین چند کلمه سنگین بس است در شرح اینکه روزه داری یعنی چه...

شاید مهمترین عنصر در زندگی فردی و اجتماعی انسان تربیت است. اگر روزه داری ما روزه داری شایسته ای باشد، بهترین کمک ها به این تربیت است. روزه داری انسان را می سازد، بستگی به استفاده ما دارد.

در آیه ۵۳ سوره فرخنده زمر آمده است که: «بگو ای بندگان که زیاده بر خویشتن ستم روا داشته اید، از رحمت الهی نومید مباشید چرا که خداوند همه گناهان را می بخشد، که او آمرزگار مهربان است!» یا در آیه ۴۹ سوره فرخنده حجر آمده است: «بندگان مرا آگاه ساز که من بسیار آمرزنده و مهربانم!» می بیند چه عاشقانه بود این آیه... یا در حدیثی قدسی آمده است: «اگر آنان که از من روی گردانیده اند می دانستند که چقدر منتظر آنان هستم، از شوق جان می دادند!» خدایی که چنین عاشق بنده خویش است، همین خداوند است که روزه را بر ما واجب کرد تا زمینه های رشد ما را فراهم کند. اگر انسان قدری از هیاهوی دنیا و روزمرگی فاصله بگیرد (به ویژه در این ماه رمضان) و با خود خلوت کند و در محیطی آرام در طبیعت قدم بزند و تفکر کند، طعم نزدیکی به پروردگار و عشق او را بهتر می چشد. عشقی که همتا ندارد. حضرت علی علیه السلام در خطبه اول نهج البلاغه می فرماید: «سرآغاز دین خداشناسی است و کمال شناخت خدا باور داشتن او و کمال باور داشتن او شهادت به یگانگی اوست و کمال توحید (شهادت به یگانگی او) اخلاص است و کمال اخلاص، خدا را از صفات مخلوقات جدا کردن است.» چه زیباست به کمال اخلاص و معرفت و ایمان رسیدن!

روزه داری برای همین است که انسان، روح و جان و فکر و عقل و قلب انسان، تصفیه شود. برای این است که نقص های انسان برطرف شود و چنان لطیف و قوی و باصفا و سبکبار و سبکبال شود که وجودش سرشار از عشق خدا شود و به سمت بهترین شدن صعود کند.

از شبینم عشق خاک آدم گل شد، صد فتنه و شور در جهان حاصل شد □ سر نشتر عشق بر رگ روح زدند، یک قطره فروچکید و نامش دل شد! (مرصادالعباد، نجم الدین رازی)

سوره مبارکه البقره یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۸۳) ای افرادی که ایمان آورده‌اید! روزه بر شما نوشته شده، همان گونه که بر کسانی که قبل از شما بودند نوشته شد؛ تا پرهیزکار شوید.

شده‌اند. دانستن فلسفه احکام، سبب معرفت و شناخت بیشتر نسبت به دین می‌گردد و همین شناخت، باعث تقویت اعتقاد و ایمان انسان خواهد شد. اخلاص، شرط رسیدن به تقواست. اگر انسان در ماه مبارک رمضان اخلاص داشته باشد و تمام عبادات خود را از روی قرب الی الله انجام دهد بی‌شک به مقام مبارزه با خواهش‌های نفسانی است. بدون تردید روزه انسان‌ها را از غوطه‌ور شدن در حرص، مادی‌گرایی و ... رها می‌کند. در واقع روزه‌داری تمرین زیستن در سختی‌هاست.

وکلام آخر: این بزم را خداوند، برای تو آماده کرده است تا رستگاری‌ات را تضمین کند. بزمی که در آن تنها تو هستی که باید سرنوشت خویش را به سمت رستگاری سوق دهی، مهبیای سفر شو...

امیرحسین رضایی دانشجوی کارشناسی آموزش زبان عربی دانشگاه فرهنگیان

منابع:

www.balagh.ir

www.iqna.ir

پرتال جامع علوم انسانی
(مصطفی محمدی اهوازی)

باردار است، عرق بدن زیاد است، دهان بدبو است و گاه آب از بینی راه می‌افتد، که همه اینها علامت شروع شست و شوی کامل بدن است. پس از سه چهار روز بو برطرف می‌شود، اسید اوریک ادرار کاهش می‌یابد و شخص احساس سبکی و خوشی خارق‌العاده‌ای می‌کند. در این حال اعضا هم استراحتی کافی دارند. حس بویایی در روزه‌داران تقویت می‌شود گروهی دیگر از دانشمندان دانشگاه کالیفرنیا در سان‌دیگو در بررسی‌های خود نشان دادند که حس بویایی در زمان گرسنگی و روزه تقویت می‌شود. در این مکانیزم، یکسری از پالس‌هایی که سیستم عصبی را در پاسخ به رایحه‌ها تحریک می‌کنند به حس بویایی اجازه می‌دهند که برای کسب غذا توانا تر شوند. از سویی دیگر این سیستم می‌تواند در تحریک اشتها در سالمندان و افراد بی‌اشتها مورد استفاده قرار گیرد. «وانگ جینگ»، استاد زیست‌شناسی دانشگاه کالیفرنیا و سرپرست این تیم تحقیقاتی اعلام کرد: بویایی کمک مهمی به درک کیفیت غذا می‌کند و بر روی غذاهایی که انتخاب می‌کنیم اثر می‌گذارد. دکتر اتوبو خنگر در کنگره پزشکی بغداد گفته است:

شخص روزه‌دار با سوزاندن رسوبات بیمارگونه و چربی‌های زائد بدن، کوره متابولیسم خود را می‌افروزد. در مدت پنجاه سال که از تأسیس کلینک اتوبوخنگر می‌گذرد، بیش از پنجاه هزار بیمار در این کلینیک، توسط روزه درمان

از این طریق بیماران زیادی شفا یافته‌اند. اینک با چند کلام از دانشمندان که عمق کلام پیامبر(ص) را آشکار می‌کند، آشنا می‌شوید.

دکتر کودل با فرانسوی می‌گوید چهار پنجم بیماری‌ها از تخمیر غذا است که همه با روزه اصلاح می‌گردد شهید دکتر پاک‌نژاد گفته است در ظرف مدت یک ماه روزه‌داری، آدمی دارنده یک بدن تازه تعمیر شده و آزاد گردیده و از قید و بند سموم رها شده است

نظر دکتر کلوخ (پزشک مشهور آمریکایی) سلطان از تماس زیاد میکروب‌های عفونی و سم آنها با بدن پدید می‌آید. سلطان ابتدا دمل کوچکی است که در روده یا معده می‌روید، این دمل‌ها را می‌توانیم به آسانی با یکی دو هفته روزه، معالجه کنیم. معالجه کم‌خونی معمولی، سیلیس، مالاریا، کثافت و چرک ریه، دمل‌های بسیار بد که بوسیله ترک غذا، ترک خوراک‌های گوشت‌دار ممکن می‌شود

دکتر «الکسیس کارل» در کتاب «انسان، موجود ناشناخته» می‌نویسد: «با روزه‌داری، قند خون در کبد می‌ریزد و چربی‌هایی که در زیر پوست ذخیره شده‌اند و پروتئین‌های عضلات و غدد و سلول‌های کبدی آزاد می‌شوند و به مصرف تغذیه می‌رسند

دکتر «ژان فرموزان» هم روش معالجه با روزه را به شست و شوی اعضای بدن تعبیر می‌کند، که در آغاز روزه‌داری، زبان

روزه و روزه‌داری تنها به مسلمانان اختصاص ندارد و در ادیان مختلف رهروان آن دین به روزه‌داری در ایام خاص مبادرت دارند. با اینکه دشمنان در رسانه‌های خود به اسلام‌گریزی و دوری مردم دنیا از اسلام اهتمام دارند، اما در عمل بدین گونه نیست و آنان به مزایای احکام دینی پی برده و با وجود دشمنی این احکام را در زندگی خود پیاده می‌کنند.

امروز با وجود گستردگی فضای مجازی و در دسترس بودن اینترنت و تلفن‌های همراه هوشمند شناخت مبانی و احکام اسلام کار سختی نیست، با گشت و گذاری در فضای مجازی متوجه خواهیم شد مشاهیر و پزشکان بزرگ جهان نسبت به روزه‌داری علی‌رغم نظر سوء دولت‌مردان‌شان نسبت به اسلام و قرآن چه نظرانی در خصوص این حکم الهی دارند...

چهارده قرن پیش، زمانی که جهل سرتاسر حجاز را فرا گرفته بود پیامبر گرامی اسلام فرمودند: «صوموا تصحوا...» روزه بگیرید تا تندرست شوید» و فرمودند: معده خانه هر دردی است، و پرهیز و اجتناب (از غذاهای نامناسب و زیاده‌خوری) اساس و راس هر داروی شفابخش است.

دانش بشری در این چند سال متوجه نقش مهم روزه در تامین سلامت انسان شده است از این روی در کشورهای مختلف کلینیک‌هایی تشکیل شده است که مبنای درمان آنها روزه است و تا کنون

